

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 142/2026
12.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Михајловића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 77/24 од 26.09.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 16/25 од 18.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Михајловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 77/24 од 26.09.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 16/25 од 18.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 77/24 од 26.09.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела послуга из члана 365. став 1. Кривичног законика и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 2 (два) месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини кривично дело и обавезана је окривљена да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, као и да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава суда плати износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљена АА, на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело проневера из члана 364. став 1.

Кривичног законика, док је оштећена ОШ „Доситеј Обрадовић“ ради оставривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 16/25 од 18.12.2025. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца ВЈТ у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције и жалба браниоца окривљене АА, адвоката Александра Михајловића и пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 77/24 од 26.09.2025. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Александар Михајловић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и укине побијане пресуде и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљену ослободи од оптужбе због кривичног дела послуга из члана 365. став 1. Кривичног законика.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљене наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, из навода захтева произилази да бранилац оспорава чињенично стање, указујући на несагласност између изведених доказа и чињеничног описа утврђеног у изреци пресуде, пре свега у погледу времена извршења кривичног дела односно датума пријема новца. У захтеву се надаље

истиче, да ниједним доказом није утврђено да је окривљена новац присвојила или користила за личне потребе, већ да је реч о пропусту у уплати, што само по себи не представља радњу извршења кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, иако се формално позива на повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено - из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене не наводи разлоге који се односе на питање да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ оспорава чињенична утврђења у правноснажним пресудама, што по оцени Врховног суда, представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред овога, у поднетом захтеву бранилац истиче да је правноснажна пресуда неразумљива, чиме оспорава разлоге пресуде, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, коју поред повреде поступка из тачке 3) исте одредбе, такође наводи као разлог подношења захтева за заштиту законитости.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљене указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП, истицањем да другостепени, одлучујући о жалби одбране, изјављеној против првостепене пресуде, није дао оцену свих навода изнетих у жалби, и то везано за достављену признаницу о уплати новца на рачун школе, од стране трећег лица, као и на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП, навођењем да је другостепени суд пропустио да обавести браниоца окривљене о датуму одржавања седнице већа.

Међутим, како битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде одредби чланова 440, 460. и 447. став 2. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, од стране окривљеног преко браниоца, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић